

Assignatura-Codi

Models Matemàtics de l'Economia I

22337

Curs acadèmic	Cicle	Quadrimestre
1997/98	2	febrer-juliol

Grup/s	Professors	Despatx	Telèfon Despatx
03, 51	Juan Enrique Martínez Legaz	B3-136	581-1366
01	Andrés Perea	B3-166	581.2505

PROGRAMA

OBJECTIUS DE L'ASSIGNATURA

Dins de la formació d'un estudiant de Ciències Econòmiques, els cursos de matemàtiques tenen dues funcions. Per una part, mostren quin és l'instrumental tècnic necessari per poder plantejar preguntes i oferir, si no respostes completes, al menys mètodes de raonament consistentes. Per altra part, els cursos de matemàtiques aprofonditzen en temes especialment rellevants en el plantejament i solució de models econòmics.

El nivell del curs dona per suposat que els estudiants tenen un cert coneixement del càlcul diferencial i de l'àlgebra linial al nivell que raonablement és d'esperar que s'assoleixi després dels cursos Mètodes Matemàtics de l'Economia I i II.

El programa de l'assignatura es compon de dues parts. La primera d'elles es dedica a aprofondir en temes d'optimització estàtica; la segona part es dedica a l'estudi de les equacions diferencials ordinàries linials i de coeficients constants. La rellevància d'aquest instrumental tècnic per l'anàlisi econòmica és obvia si pensem que bona part dels models econòmics que estudiem plantegen la determinació d'alguns tipus d'equilibri com a resultat de la maximització o minimització d'alguna funció objectiu i/o l'estudi de l'estabilitat d'aquell equilibri.

I.- INTRODUCCIÓ.

I.1- Pla del curs.

I.2.- Requeriments prèvis.

II.- OPTIMITZACIÓ ESTÀTICA.

II.1- Introducció.

II.1.1.- El problema econòmic.

II.2.- El Problema de la Programació Matemàtica.

II.2.1.- Definició formal del problema.

II.2.2.- Tipus de màxims, el Teorema de Weierstrass i el teorema local-global.

II.2.3.- Geometria del problema.

II.3.- Programació Clàssica.

II.3.1.- El cas de la maximització lliure.

II.3.2.- El mètode dels multiplicadors de Lagrange.

II.3.3.- La interpretació dels multiplicadors de Lagrange.

II.4.- Programació No Linial.

II.4.1.- El cas de les restriccions de no negativitat.

II.4.2.- Les condicions de Kuhn-Tucker.

II.4.3.- El Teorema de Kuhn-Tucker.

II.4.4.- La interpretació dels multiplicadors de Kuhn-Tucker.

II.5.- Programació Linial.

II.5.1.- El problema dual de la Programació Linial.

II.5.2.- L'enfoc lagangià: teoremes d'existència, dualitat i complementarietat.

II.5.3.- Interpretació de les variables duals i l'anàlisi de sensibilitat.

II.5.4.- L'algorisme del simplex.

III.- EQUACIONS DIFERENCIALS.

III.1.- Principis generals.

III.1.1.- Definicions.

- III.1.2.- Teoremes fonamentals.
- III.2.- Equacions de primer ordre.
 - III.2.1.- Solució general d'una equació homogènia.
 - III.2.2.- Solució general d'una equació no homogènia.
 - III.2.3.- Aplicacions.
 - III.2.3.1.- Estabilitat de l'equilibri d'oferta i demanda.
 - III.2.3.2.- El teorema de la teranyina.
 - III.2.3.3.- El model de creixement de Solow.
- III.3.- Equacions de segon ordre.
 - III.3.1.- Solució general d'una equació homogènia.
 - III.3.2.- Solució general d'una equació no homogènia.
 - III.3.3.- Aplicacions.
 - III.3.3.1.- El model d'estabilització d'una economia tancada de Phillips.
- III.4.- Equacions d'ordre superior.
 - III.4.1.- Solució general d'una equació homogènia.
 - III.4.2.- Solució general d'una equació no homogènia.
 - III.4.3.- Aplicacions.
 - III.4.3.1.- La política d'estabilització de Phillips.
 - III.4.3.2.- Expectatives i ajustos en el volum d'existències.
- III.5.- Sistemes simultanis.
 - III.5.1.- Solució general d'un sistema homogeni.
 - III.5.2.- Solució general d'un sistema no homogeni.
 - III.5.3.- Aplicacions.
 - III.5.3.1.- L'estabilitat de l'equilibri general de Walras.
 - III.5.3.2.- L'estabilitat de l'equilibri en el Model Neoclàssic de Comerç Internacional.

BIBLIOGRAFIA BÀSICA I COMPLEMENTÀRIA

Bàsica

- Chiang, A.C., 1987, Métodos Fundamentales de Economía Matemática, tercera edición, Madrid, Ed. McGraw-Hill.
- Madden, P., 1986, Concavidad y Optimización en Microeconomía, Madrid, Alianza Editorial.
- Sydsaeter, K. i P.J. Hammond, 1995, Mathematics for Economic Analysis, New Jersey, Prentice Hall International, Inc..

Complementària

- Almon Jr., C., 1967, Matrix Methods in Economics, Reading, MA, Addison Wesley Publishing Company.
- Alexandrov, A.D., A.N. Kolmogorov i M.A. Laurentiev, 1976, La Matemática: Su Contenido, Métodos y Significado, Madrid, Alianza Editorial.
- Allen, R.D.G., 1959, Economía Matemática, Madrid, Ed. Ariel.
- Baumol, W.J., 1970, Dinámica Económica, Cambridge, MA, The MIT Press.
- Baumol, W.J., 1977, Economic Theory and Operations Analysis, London, Prentice Hall.
- Berck, P. i K. Sydsaeter, 1993, Economists' Mathematical Manual, Berlin, Springer-Verlag.
- Dixit, A.C., 1976, Optimization in Economic Theory, Oxford, Oxford University Press.
- Gandolfo, G., 1976, Métodos y Modelos Matemáticos de la Dinámica Económica, Madrid, Ed. Tecnos.
- Intriligator, M.D., 1971, Mathematical Optimization and Economic Theory, Englewood Cliffs, N.J., Prentice Hall.
- Nikaido, H., 1978, Métodos Matemáticos del Análisis Económico Moderno, Barcelona, Ed. Vicens Vives.
- Shone, R., 1980, Análisis Microeconómico Moderno, Barcelona, Ed. Hispano Europea.
- Varian, H., 1980, Análisis Microeconómico, Barcelona, Antoni Bosch editor.
- Vegara, J.M., Programación Matemática y Cálculo Económico. Teoría y Aplicaciones, Barcelona, Ed. Vicens Vives.

NORMES D'EXAMEN I AVALUACIONS

Donat el caràcter semestral del curs, el calendari d'exàmenes consta d'un examen final al juny (prinera convocatòria) i un altre al setembre (segona convocatòria).

HORES TUTORIES

PROFESSOR	HORARI TUTORIES
Juan Enrique Martínez Legaz	Dilluns i dimecres 17:30-19:00
Andres Perea	Dimarts i Dijous 16:00-17:30